

The Cast of Avodas Yom HaKipurim:

At The Edge of the Cliff with the Courage to Change

Rabbi Yaakov Glasser
Young Israel of Passaic Clifton
Shabbos Shuva 5776

In Memory of:
Pessie Ben David a"h
Pessel Sorah Bas Avrohom Feivel

1. YOMA 68B

בנדרים מאי בינויו^ט איכא בינויו דשוה חרוכא: **מתני'** אמרו לו
לבחן גדול התגע שעיר למדבר יומניין הוי יודען שהגע שעיר למדבר
רירכאות הוי עושין ומণפין בסודין וידען שהגע שעיר למדבר אמר
ר' יהודה והלא סימן גדול היה להם מירושלים ועד בית חדורו^ו למדבר אמר
טילין הולכין מיל וחוורין מיל ושוחין כדי מיל יודען שהגע שעיר
למדבר וא^ז (6) ר' ישמעאל אומר והלא סימן אחר היה להם לשון של
זהירות היה קשור על פתחו של היכל וכשהגע שעיר למדבר היה
הלשון מלבן שנאמר^ט אם היה חטאיכם כשנים כשלג ילבינו:
נמ' אמר אבי ש"מ בית חדורו במדבר קיימת והוא קמ"ל וא^ז דקסבר רב^ט
יהודה כיון שהגע שעיר למדבר נעשית מצותו:

מתני' אמרו לו לבחן גדול וכו'.
טהינו רטה לסתמיל צעטודה להרת
על טאגיע טער למדנער טנאמל^ט
וסלט הַת טער במדנער וטהר קָר
וטהר חַלְט טאמלה יקניר טמונמא^ט:

2. TOSFOS YESHANIM

וקמ"ל דקסבר רב^ט

יהודה כיון שהגע שעיר לראש המדבר גנשתית מצותו. ולו טה קולט מיד ספתקה משמען לכטורה דפליג מהנה
קמלה^ט לדמאל לועל (דף פג) לטאגיע טער למדנער מלפני וודען סי' טאגיע ממו וחהכו טאגיע [להזקן] שעוד להומת טעה
לט טה מלפני בדקומאל לועל דילמה קדים ומילפני כי' זמין דגימות ניה לנטישת כי' הילמלה גט טה מלפני עד שעת דמייס
לגמומי ולפי טפי טמונמא לעיל לימה^ט ניה לאל' יסוד טפי קוטרין לומו מאוי צקלו וטהו אין קליין כוין טמלפני
טה מגיע^ט למדנער: פ"ז בא לו בchan גדו^ט לקרות כו'. הכל טוליל וכפטיק ענדום קיוס וגס עטה עקל עזוזות כפה

3. RAMBAM HILCHOS YOM HA'KIPURIM PEREK 3

על יסוד מערכי של מובה החיצון: ז' ואחר כך ממשלח את השער הח' ביד איש המוכן
להיליכו למדבר. והכל כשרים להיליכו אלא שעשו כהנים גדולים קבוע ולא היו מניחים
את ישראל להיליכו. וסוכות היו עושין מירושלים עד תחילת המדבר. ושובה איש אחד
או אנשים הרבה בכל סוכה וסוכה מהן כדי שייהוו מלון אותו מסוכה לסוכה. על כל
סוכה וסוכה אומרים לו הרי מזון והרי מים. אם כשלacho וצריך לאכול אוכל. ומעולם לא
הצורך אדם לך. ואנשי הסוכה האחזרונה עומדרין בסוף התהומות ורואין את מעשייו מרוחיק.
בצד היה עיטה חולק לשון של זהירות שבקרים. חציו קשור בסלע וחציו קשור בין שתי
קרים. ורוחפו לאחורי והוא מתגלגל וירוד. לא היה מגיע לחצי ההר עד שהוא נעשה
אבירם. ובא ווישב לו תחת סוכה האחזרנה עד שתחחשך. ודריכות היו עישין
ומণפין בסודין כדי שידעו שהגע שעיר למדבר. ואחר שמשלח את השער ביד מולייכו.
חוור אצל הפר והשער שהוה דמן לפני וקורען ומיציא את אימוריין ונותנם בכל
ומקטרן, על גבי המובח ומתחך שאר בשתן חתיכות גדולות מעורות זו בו כמין קלעה, ואני

פרק ארון ומשלוחן ביד אחרים להוציאן לבית הריפאה. ומתחנן אthon שם בערין כמו שביארנו: ח' כיון שהגע שעיר למדבר
ציא בchan גדול לעוות הנשים לקרוות בתורת. ובomon קרייתו שופען הפר והשער בבון הדשן. לפיך הרואה בchan גדול בשחיא
קורא אינו רואה פר ושער הנשרפן. ושירפען כשרה בור במו שביארנו: ט' קרייתו ו' אינה עבודה לפיך אם קראת

4. YOMA 67A

עשה חולק לשון של והורית: ונכטראה
בולה בסלע בין רמצואה בשער דילמא קרים
ומלבין ומותבא דעתיה ונכטראה בולה בין
חרנוו זמינו דגמיש ליה לרישיה ולאו אדרעתיה
בון רמצואה בשער. למפו למומייו מלכמג טן חוץ גוילס
לכני סממגוז ווילד^ט לי לממת נקטלאו כליאס נמלע ומינן
לקלייס ומלבין קולדס דמלסת סקער ומיטטל דעטסיס מטממת
ליטן סטנאליס וטל חילכת לה נקייס מותא סצער לפיקן קוסר
נטממוועס פלייס צן קניין ועיפוי תלון ט ומולמר פטול עטן

5. RAMBAM, HALACHA 7

כיצד היה עשה חולק לשון של והורית שבקרנייג. החזו קוישר בסלע וחציו קוישר בין שתי
קרנייג. ודוחפו לאחוריו והוא מתגלגל ווירד. לא היה מגיע לחציו ההר עד שהוא נעשה
איברים איברים. ובא ויושב לו תחת סוכה האחרונה עד שתחשך. ודרךות היו עושים

6. YOMA 66B

עתה ואפי' בטומאה למי הלכתא אמר רב
ששת ילומר שם נטמא משלהו נכם
טמא לעוזה ומשלחו^ט שאלו את רבי אליעזר

7. KOVETZ CHIDUSHEI TORAH, R SOLOVEITCHIK

הרמב"ם כמעט מפורש דבашילוח איך הלוות דין של קיום עבודות היום אצל הכה"ג
ע"י מסירת השער למשלחו, וע"כ שפיר ציריך המשלח ליכנס לעוזה, מפני הלוות קיום
עבודת היום של הכה"ג דהוא רק בעוזה ככל סדר עבודות היום.

8. RAMBAM 2:2

ומסתף ולובש בגין לבן. ומקדש ידיו ורגליו ועובד עבודות היום כל היהודים עם
ההנרגלה וריקת הדמים בפנים והקטורת הקטורת בקודש הקדשים. ומוסר השער למשלחו
לעוואול. ומוציא אימורי הפר והשער הנשרפים ומוסר שארון לשריפה. ואחר כן מקדש

9. RAMBAM 3:7

על יסוד מערבי של מובה החיזון: ז ואחר כך משלח את השער החי ביד איש המוכן להוליכו למדבר והכל כשרים להוליכו אלא שעשו בהנים גדולים קבוע ולא היו מנוחים את ישראל להוליכו. וסוכות היו עשויי מירוחלים עד תחלת המדבר. ושובת איש אחד

10. KOVETZ CHIDUSHEI TORAH, R' SOLOVEITCHIK

הנה עצם הדין דמבהיר במשנה דקריאת הפרשה היא רק לאחר גמר שלוחה של השער, צ"ע מה תלוי קריית הפרשה בגמר מצות שלוחה, הרי קריאה לא היו עבודה, וכיום מצותה היא חוץ לעוזרה דלא נאמר בה דין סדר כלל. (וגם דקריאת הפרשה ואשר נראה כמו שכבתתי, דמעשה שלוחה של עבודות היום, הוא קיום של כה"ג, ואף שכבה מסר את השער למשלו, מ"מ כל זמן שלא הגיע השער למדבר והשלוח לא נתקיים עדין, חסר קיומו של כה"ג, דלאו חזק עצם מעשה מסירת השער למשלו דנעשית ע"י כה"ג בעצמו היו קיומו, כי אם דבר מעשה שלוחה עד גמר מצותו היו קיומו. ועוד יותר דגם עצם קיום מסירת השער למשלו, נשלם רק אחר קיומם דין שלוחה, וממילא קיומו הוא כל העת עד גמר שלוחה. ונמצא דהכה"ג אסור מדוריותה לצאת מן העוזרה וגם לפשט בגדי הלבן, וצריך להיות בהכשו עד גמר מצות שלוחה דהוא קיומו בסדר עבודות היום. וא"כ הרי ניחא מה דלא היה קורא

11. KOVETZ CHIDUSHEI TORAH, R SOLOVEITCHIK

לפי"ז ניחא דברי הרמב"ם שפסק דלא הי מלבין רק אחר ריחי לצוק ובכ"ז פסק דתיכף כשהגיע שער למדבר יצא לקרות, דהרמב"ם סובר דין שלוחה השיר לקיומו ולסדר עבודות היום של כה"ג, באמת תלוי רה במדבר ולא בריחי לצוק,ordin של ריחי לצוק נאמר רק בהחפצא של שער. דעתך להתקיים בו, אבל אין שיר לקיומו של כה"ג. ובאמת תרי דין הם בהפרשה, שלוחה השער למדבר מהקרה ושלוח ביד איש עתי המדברה, דקאי על כה"ג, וڌיתתו לצוק מהקרה ונשא השער את עונתו אל ארץ גורה, דהוא חלות דין שלוחה בהחפצא של שער, דלא נאמר ולא שיר כלל לכה"ג. והרי כבר רשםתי לשונות הרמב"ם שכח בפ"ג "ואה"ב משלח את השער

12. YOMA 67

מספרו למי שמוליכו: ת"ר^๑ איש להכשיר את הור עתי
שיהא מזומן עתוי ואפלו בשבת עתוי ואפלי^๒
בטומאה איש להכשיר את הור פשוטא מזרו
דרתימא כפרה כתיבא ביה קמ"ל עתוי ואפלו^๓
בשבת למאי הלכתא אמר רב ששת י"לומר
שם דינה חוליה מרכיבו על כחפו כמאן
דלא כרבני נתן דאי רבי נתן^๔ האמר כי נשא
את עצמו אפלו תימא רבי נתן חלה שאני^๕
אמר רפרם^๖ זאת אומרת עירוב והונאה
לשבת ואין עירוב וhoneaza ליום הכהנים
עתוי ואפלי בטומאה למאי הלכתא אמר רב
ששת י"לומר שם נטמא משלחו נכם
טמא לעורה ומשלחו^๗ שאלות את רבי אליעזר

13. YOMA 67A

ת"ר^๘ בראשונה הוא קושרים לשון של והורות
על פתח האלים מבחוין הלבן והוא שמנון
לא הלבן הוא עצבן ומהביישן התקינו
שייהו קושרים על פתח אולם מבפנים ועדין
הוא מצין ורואין הלבן הוא שמנון לא
לבן הוא עצבן התקינו שייהו קושרים אותו
חציו בסלע וחציו בין קרנייו אמר ר' נחום בר
פפא משומם רבי אליעזר הקperf בראשונה דהוא
קושרים לשון של והורות על פתח אולם
מבפנים וכיון שהגע שעיר למדבר היה מלbin
VIDUO שנעשה מצותו שנאמר^๙ אם יהו
חטאיכם כשים כשלג לבניינו: לא דינה מגיע

14. YOMA 66B

מה שחי צפרא דין וחובי דרא סגיאין: מהגנוי מיקורי ירושלים והוא
מלוי אותו עד סוכה הראשונה עשר סוכות מירושלים ועד זוק
תשעים רים שבעה וממחזה לכל מיל י"ל כל
סוכה וסוכה אומרים לו הרי מzon והרי מים
-ומלויו אותו מסוכה לסוכה חזין מאחרון
שבהן שאנו מגיע עמו לזוק: אלא עומד
מורחוק ורואה את מעשייו י' מה היה עשה
חולק לשון של והורת החיזוק שור^๑ בסלע והחיזו
קשרו^๒ בין שני קרנייו וכחפו לאחורי והוא
мотגלאן ווירד ולא היה^๓ מגיע לחיזי ההר עד
שנעשה אברים בא וישב לו תחת

בָּא וַיֹּשֶׁב לֹא, מִזְרָח עַד כָּלָכָה קָלְמָלוֹנָה,
חַעֲפָ סָלִוָּה מַזְנָה לְמַמּוֹס חַפְילָ
כְּרָצָה מֵזָן לוֹ מַלְמָה לְלַפְיסָה מַמָּה
מַמְקָוָס צִילָה לְקָס כְּרָצָה^ט נָה סָמִילָ
לְפִי צָפוֹת מַעֲוָה וְמַלְמָה וְעוֹז צִילָה
לְעַמּוֹד יְמִינָה נְמַדְנָה מַשְׂמָמָה:

15. KUNTRUS NOF MORDECHAI

לפני שנים אחדות כשהנאמתי בכהן נס שלנו הדגשת רעיון זה: מקובל אצלינו שביום הכהנויות היה הכהן גדול היה האיש המרכזי של כל היום, הוא נכנס ארבע פעמים לקדש הקודשים, הוא שמש היום ארבעה בגדים כשהנכנס פנימה טבל חמץ טבילה, ועשר קידושים, כשהחליף את בגדיו, עבד עבודת היום בדם הפר, בדם השער, בחפינת הקטורת, ובחתורת הקטורת אצל ארון הקודש לפני עבודת הדם, התודה על הפר, ועל השער המשתלה, שלח את השער המשתלה ביד איש עתי המדברה, הקטיר אימורים של פר ושער על מזבח החיצון, ואח"כ קרא פרשת אחרי מות בעזרת נשים, וכשגמר עבודת היום היה הכהן גדול דומה כמלך אלקים, ומראה כהן היה דומה לבሪקים היוצאים מזיו החיות, וככוכב הנוגה בגבול מזרח, ובכן הכל הסתווב סביב הכהן גדול, וכל בית ישראל קו לקבל סליחה וכפרה של יום כיפור, על ידי עבודתו של הכהן גדול, והוא היה האיש שבקש אני ד' כפר נא לחטאיהם ולעונות ולפשעים שחטאו ושבו ושבשו לפניך עמך בית ישראל, הוא היה השלייח שלם, והוא היה האיש המרכזי ביום זה.

16. KUNTRUS NOF MORDECHAI

אבל יש לשאול, הא גם תפקידו של האיש העתידי שהלך עם שער לעוזאול היה כל כך נחרוץ, כי הכפירה לכלל, ישראל, לא הגיע רק על ידי השער המשתלה כי רק השער המשתלה מכפר על כל עבירות שבתורה בין שעבור בשוגג בין שעבור בمزיד, ובכן גם האיש העתידי ביחיד עם השער המשתלה הביאו כפירה וסליחה ביום זה, אבל אנחנו כמו שוכחים את תפקידו של האיש העתידי ומדגימים רק את תפקידו של הכהן הגדל.

ובכן מי ראה אם הלשון של זהורית הלבין? לא המן

האנשים שעמדו בפניה או בהר הבית, אלא איש אחד ראה מראה זה כ שנחפץ הצעב מ אדם לבן, רק איש אחד שראה ואח"כ העיד לכל ישראל מה שהוא ובודאי עם ישראל עוד הפעם היו שמחים כשהسمעו שהלשון של זהורית הלבין, והיו עצבים

כשהוא האיש העתី העיד לפניהם שהלשון של זהורית לא הלבין. אבל האם אין זה פלא כי כל בית ישראל מקבלים ומהיכים להגדת עדות של האיש העתី, ובאמת אין הבדל בין הלבין או לא הלבין דחיפתו של השער ומייתתו של השער מביאים את הכפרה, וכל זה אנו יודעים רק מהאיש העתី עצמו. הרמב"ם פוסק שם השער נפל ולא נתפרק הוא צריך להמיתו. פ"ה הל' כ"ב – דחיפו ונפל השער ולא מת ירד אחריו ומיתתו בכל דבר שמאיתו ע"כ.

אוצר החסונים
1234567 חנוך לוי

ובכן תפקידו של האיש העתី הוא כל כך נחוץ כי הכפרה באה ביו"כ לא רק על ידי הכהן הגדול אלא גם על ידי האיש העתី, והכפרה באה לעם ישראל לא רק ע"י הפר והשער לד' אלא גם על ידי השער המשתלה לעוזול.

משמעותו זה לא בנו עוד סוכה אחרת, כי הרעיון העיקרי בהאיש העתី הוא שהוא דוקא יהיה שם בעצמו, רחוק מן היישוב, רחוק מאנשיים, הוא איש ברד, הוא הולך בעצמו, בלי לווית ידדיו ומכיריו, יש הבדל גדול בין סוג של איש עתី לסוג של כהן גדול, יהיה ביחס שני מילין לכל הפחות מסוכה אחרונה, כי כל זה מתאים להאופי שלו עכשו, בסקט, בדממה, ביחידות וכלי שם, זה הוא האיש העתី, והוא מביט אח"כ על לשון הזהורית, רק הוא בעצמו, אין שום אחד אצלו וכשהוא רואה שהלשון הזהורית נחפץ מ אדם לבן, הוא מלא שמחה, ואין איש אחר בעולם יודע ידיעת זו, אין איש אחר בעולם יכול להיות שמח כמוותו, והוא שבע רצון מאד שליחותו נתקבלה, ולמהרת תהיה לו הזדמנויות ואפשרות להודיע לבני ישראל שהלשון הזהורית נחפץ לבן וכל בית ישראל יהיה בשמחה.

19. VAYIKRA 16 RAMBAN

(כא-ככ) ונתן אותם על ראש השער. לא נאמר בפירוש של אהרן ולא בשער החטאתי של שם ולא בשום סמוכה שבקרבנות כלשון זהה, מפני שהקרבנות לרצון על אשיה ה' והם מרצים וממכרים, אבל זה שאינו לשם והמקבלו אינם מכפר ולא מרצה, אינו אלא נשא עונותם ועונה אמן בעל כרחו, ובהתאם ישראל מנוקים מכל עון ופשע הוא ישא חטא, י"ז כאשר בא בפסוקים רבים בתורה ובנבאים. וזה נשא השער עלייו וגוי. ולכך לשון של הורית מלביין בשעת שלוחו של שער ברוחיתו לzech כ שנעשה איברים, כמו שמצויר בדברי חכמים (וביטא ס, א).

20. RAV SACKS

ולאור דברינו נראה דאף אי אפשר לשער המשתלה דין קרבן מ"מ כיוון דייסוד כפרתו הוא מלחמת עיצומו של יום הcpfורים ואין שילוח השער מכפר בחורת עצמו אלא נשא עונות בני י' כמש"כ הרמב"ן אין לדמותו לשאר עבודות ולכן שפיר בעינן גזה"כ דשלוח השער דוחה את השבת ונוהג בטומאה ומושב קושיתינו הנ"ל. ונראה לבאר דכל הנך דיןיהם, אי שילוח השער כשר בזור, ונוהג בטומאה, ודוחה את השבת, תלויים בעצם כפרת השער המשתלה, דא"נ דאפשר לשער המשתלה תורה קרבן א"כ נאמר בו כל דין עבדה. אמנם מאידך י"ל דין תורה קרבן על שער המשתלה כלל אלא שיש בו מצות וידוי ושילוח לעוזול וע"כ לא שייך ביתם כלל עבדה.

21. MIDRASH EICHA 5:21

חדש ימינו בקדם. (nb) כ אדם הראשון, המ"א יוניש את האדם ויישכן מקדם לנו עדן (נילוטם ג כו) : (ng) ר"א חדש ימינו בקדם. כאבות הראשונים,

22. BEREISHIS, 2:8

**חיה: ח וַיְטַע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן
בְּעֵדֶן מִקְדָּם וַיִּשְׁמַע שְׁמָם אֶת־הָאָדָם**

**כִּי וַיָּגַרְשׁ אֶת־הָאָדָם וַיִּשְׁכֹּן מֵקֶדֶם
לְגַן־עֲדָן אֶת־הַכְּרָבִים וְאֶת לְהָטָה
הַחֲרֵב הַפְּתֻחָה פְּכַת לְשִׁמְרָה אֶת־**

ימינו לקדם", וע"פ
אי ישיב את כל
כימים הקדמוניים
כמש"ב בעז יוסף

בדפרישית, לא קשה, אין פירושו אלא מי שנאמר בו קדם". ע"ש. והענין
יוסף בא לתירץ – אם פירוש המלה 'קדם' היינוadam הראשון בגדלותו
בגן עדן, מדובר איפוא הביא המדרש שם את הפס' של קדם העוסק בעדין
שהادر גרושו של אדה"ר מגן עדן, ותוירץ שם מה שתירץ. אמנם עדין
נראה קשה על פי העז יוסף, אם אכן זהו כוונת המדרש לומר שכוננת
הפס' היא להזכיר ימינו adam הראשון בגדלותו קודם החטא למה נקט
המדרש פס' זה, שהרי יכול המדרש לנתקות פ██וק קודם לתורה שנסמך
יש בו המלה 'קדם' ונומ מירוי קודם חטאו של adam הראשון כדכתיב
(בראשית ב:ה): ויטע ה' אלוהים נן בעדן מקדם וישם שם את adam אשר
יצר.etz"ע.

ושמעתי חידוש כזה מידידי בעל לב טוב ועין טובה הרה"ג רבינו
שמחה וליג נר"ז, שכוננת הפס' אינה בדבריו העז יוסף
להתפלל לשוב ולהתחדש adam הראשון בצבונו וקומו שא"כ קשה כנ"ל,
אלא כוונת הפס' הוא דוקא להחדש בענינו adam הראשון אחר החטא,
וחידושו של הפס' هو שנסמך אחר חטאו של adam אפילו אחר גרושו מעדן
יכול להתחדש, ואפילו אם תשוכתו אינה יכולה להיות בתכליות השילימות
כימי קדם ממש, גם זה יקרה חידוש שיכול להמשיך ולעמל בחוי עולם
גם אחר גרושו מקדם.

נמי הוויה בה ומעבירה לא והתנייא אמרו עליו על ר'א בן דודיא שלא הניה זונה אחת בעולם שלא בא עליה פעם אחת שמע שיש זונה אחת בכרבי הים והיתה נוטלה כיס דינרין בשכרה נטלה כיס דינרין והלך ועבר עליה שבעה נחרות בשעת הרגל דבר הפיחה אמרה" כשם שהפיחה זו אינה חווית למקומה כך אלעזר בן דודיא אין מקבלין אורתו בתשובה הילך וישב בין שניים הרים ובבאות אמרם גבאות בקשו עלי רחמים אמרו לו עד שאנו מבקשים המיטינה אמר שמיים וארץ בקשו עלי רחמים שנאמר כי הרים ימושו והגבאות עליך נבקש על עצמנו שנאמר כי שמיים כעישן נמלחו והארץ כבגד תבליה אמר חמה ולבנה בקשו עלי רחמים אמרו לו עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו שנאמר כי שמיים כוכבים ומולות בקשו עלי רחמים אמרו לו עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמוני שנאמר כי גמוקו כל צבא השמיים אמר אין הדבר תלוי אלא כי הניח ראשו בין ברכייך ונעה ברכיה עד שציתה נשמהו יצחה בת קול ואמרה ר'א בן דודיא מוזמן לחחי העולם הבא [והוא הכא בעבירה הוה ומית] התם נמי כיון דאפיק בה טובא כמינות דמייא כי רבי ואמר יש קונהanol בכמה שנים ויש קונהanol בעולם בשעה אחת אמר רבי לא דין לבני תושבה שמקבלין אותן אלא שקורין

א מצות אעשה לעשות בית לי מוכן להיות מקריבים בו הקרבנות. וחונגן אליו שלש פעמים בשנה שנאמר ועשו ל' מקדש. וכבר נתרפרש בתורה משכן שעשה משה לנו. והיה לפי שעיה שנאמר כי לא בהם עד עתה וגנו: **ב** כיון שנכנסו לארץ העמידו

שללadies יוזג נמנך סדריעס עכ"ל. ונראה שכל לכה לומד סהמיאס סיל ועשוי לי מקדש כמ"ס לכינוי מסות לסתות קלה גמתקן צבמדנגי מיידי ולכינוי ללה נרלה נו סהמיאס סיל וסיל סמוקס לספר ינמר ס' תלמידס וגוי וכקמ"ג מסות זסתס לג פקי"ז לננות נית סגמירה הכל ניפוי נעלמו סות דקלומר ציירלו קליננות למסות צינמר ס' אבל נל' מלען גמקרל קיוי ציננו כים הנטמלה אשר ינמר ס' ולפיקן' נל' ריה הנטיה רליה מפקוק וסהנימ רליה מועשו לי מקדש ותוכ"ג דסתול פרטה גמתקן אנטמבדר מיידי מנטמע דהלי קלה כלל סול לכל מקום בין גמתקן צבמדנגי בין נטילה ויוכ גגבען בין לכת עולמיס ודיקט נמי דקלומר ועשוי לי מקדש ולל' קלומר ועשוי לי מסקן. וכן סול' גגמיאל סלאדרין ע"ז צנעות

28. GEMARAH SHABBOS 31A

נשים ישועות והסדר נזקון חכמתו והסדר קדשים ורעתו והסדר מהירות ואפ"ה ^ו יראת ה' היא אוצרו אמר רבא בשעה שמכניסין אדם לדין אומרם לו ^ז נשאת ^ו נתת באמונה ^ז קבועת עתים לתורה עסקה בפ"ד צפיה לשועה

29. RAMBAM, HILCHOS TESHUVA PEREK 1

שנאמר מכל חטאות האדם: ב שער המשתלה לפני
שהוא כפירה על כל ישראל כהן גדול מתודה עליו על
לשון כל ישראל שנאמר וההתודה עליו את כל עינותו בני
ישראל. שער המשתלה מכפר על כל עבירות שבתורה
הקלות והחמורות. בין שעבר בודן בין שעבר בשגגה.
בין שהודיע לו בין שלא הודיע לו הכל מתכפר בשער
המשתלה. והוא שעשה תשובה. אבל אם לא עשה

30. YOMA 71

אף משלחת דהשתא והמשלחת דמעיקרא משמע רבא אמר אמר קרא ^ו יעד
חי ^ו עד מתי יהא זוקק לעמוד חי עד שעת כפירה ויאמחי שעת כפירה בשעת
מתן דמים ותו לא ATI משלחת מצאו בשוק לכהן גדול אומר לו אישי ב"ג עשינו
שליחותך מצאו בביתו אומר לו מהיה חיים עשינו שליחותך אמר רבנן כי

31. REMA, HILCHOS YOM HA'KIPURIM

(ו) מזיעום ולמ' גו"ז מיל' פ"ד סופיות וכתרדרקיטס מטלוליס מיל' גטוללי י'ם
כטביהם בטולת כלי נל"ט ממל"ט טל מלו"ט: [מג'י'ז ומונקניות ונסוכות מויומנו]
פרק ל' דנסוכות מסרי'ז:

32. REMA, HILCHOS SUKKAH

הלבות סוכה

תירכה א בפוכות תשכו שבעת ימים ונוג' כי בסוכות
הושבתי את בני ישראל הם ענני כבוד שהקייפת
בhem לבב ייכס שרב ושם: * וו' ט' א (ט) נפקה סוכה מי'
לפ"ג י' מז'ס סנהה לידיו מל' יומ' ג'ס [מג'י'ז]: